

VIACRUCIS

Pregària inicial

En el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant. Amén.

Oh Déu, vós heu volgut que el vostre Unigènit sofrís la creu per salvar la nissaga humana. Feu que, havent conegut a la terra el seu misteri, fruïm al cel de la redempció que ens ha merescut. Per Crist Senyor nostre.

Amén.

Per vostra Passió sagrada,
adorable Redemptor,
perdoneu altra vegada
aquest pobre pecador.

Després de l'anunci de cada estació es diu el verset:

- Us adorem, Senyor, i us beneïm.
- Perquè per la vostra santa creu heu redimit el món.

I al final de cada pregària, abans de l'estrofa del cant:

- Tingueu pietat de nosaltres, Senyor.
- Tingueu pietat de nosaltres.

Primera estació: Jesús és condemnat a mort

Escriu l'evangelista sant Joan:

«Era el divendres, vigília de la Pasqua, cap al migdia. Llavors Pilat diu als jueus: "Aquí teniu el vostre rei". Ells cridaren: "fora, fora, crucifiqueu-lo". Pilat els diu: "Jo haig de crucificar el vostre rei?" Els grans sacerdots respongueren: "No tenim cap rei fora del Cèsar". Llavors Pilat els l'entregà per a crucificar-lo.»

Senyor, feu que compreguem aquest misteri de la vostra donació. «Ningú no

estima més que el qui dóna la vida pels amics.»

Jesús, víctima escollida,
és condemnat a mort;
per donar-me eterna vida
Ell sofreix tan trista mort.

Segona estació: Jesús porta la creu a coll

Llegim a l'evangeli de sant Joan:

«Prengueren Jesús, i sortí, portant-se ell mateix la creu, cap a l'indret conegut amb el nom de la Calavera, en hebreu Gòlgota». Jesús havia dit: «Qui vulgui venir darrere meu, que prengui la seva creu i que em segueixi...»

Senyor, ensenyeu-nos el valor de la santa creu. Doneu-nos fortalesa per a suportar les contrarietats de la nostra vida i per a seguir sempre, darrere vostre, fins al terme del camí.

Jesucrist la creu pesada
porta a coll per amor meu.
Jo mateix li he carregada
en pecar contra mon Déu.

Tercera estació: Jesús cau per primera vegada sota el pes de la creu

Preguem amb el salm 21:

«Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?

Jo sóc un cuc, no pas un home,
befa de la gent i menyspreat del poble.

Tot jo m'escolo com l'aigua,
tinc desarticulats els meus ossos,
tinc eixut com terrissa el paladar,
i m'ajaieu a la pols de la mort.»

Senyor, que en els moments de la postració i d'angoixa experimentem la força de la vostra gràcia, per a emprendre de nou el camí.

Jesús per volta primera
cau de cansament rendit;
sa creu tornaré lleugera
si a sos peus caic penedit.

Quarta estació: Jesús troba la seva Mare

Units al trasbals de Crist en trobar-se amb Maria, dirigim-li les paraules d'una Lamentació:

«Amb què et compararé?
A què diré que t'ha semblés, filla de Jerusalem?
A què t'igualaré per consolar-te,
noia, filla de Sió?
És que el teu desastre és gran com el mar,
qui hi posarà remei?»

Oh Verge i Mare Maria, només l'amor us dóna força per a suportar aquesta espasa de dolor. sortiu-nos també a l'encontre quan la creu ens aclapara i conforteu-nos amb el vostre exemple i amb les vostres gràcies.

Al carrer de l'amargura
Mare i fill s'han contemplat;
mira bé, vil criatura,
quin martiri els has causat.

Cinquena estació: El Cirineu ajuda a Jesús a portar la creu

Escriu sant Lluç:

«Quan s'enduien Jesús, agafaren un tal Simó de Cirena, que venia del camp, i li carregaren la creu perquè la portés darrere Jesús.»

Senyor, ajudant-nos a portar mútuament les nostres càrregues, complirem la

vostra llei. Feu que estiguem sempre a punt per a donar un cop de mà amb senzillesa a tot aquell que necessiti de nosaltres.

A Jesús li dóna ajuda
de mal grat el cirineu;
per mes culpes merescuda,
no voldré portar la creu?

Sisena estació: La Verònica eixuga la cara de Jesús

Llegim en Isaïes:

«Tothom s'esglaià de veure'l, ja que, de tan desfigurat, ni tan sols semblava un home, no tenia res d'humana la seva presència.»

La Verònica, però, amb arriscada valentia s'apropà a socórrer i encoratjar Jesús.

Senyor, feu-nos sensibles i valents per a comprendre els sofriments dels altres i donar-los una eficaç ajuda, i signes de tendresa. Que aquest amor deixi en els nostres cors la vostra imatge.

Verònica compassiva
eixuga el front sagrat
de la sang, pols i saliva
amb que jo l'he profanat.

Setena estació: Jesús cau per segona vegada a terra

Amb Isaïes contemplem Crist caigut sota la creu novament:

«No tenia ni figura, ni res que es fes admirar, no tenia l'aspecte atractiu, era menyspreat, rebuig entre els homes, home fet al dolor, i acostumat a la malaltia, semblant a aquells que ens repugna de mirar, el menyspreàvem i el teníem per no res. Tanmateix, ell portava les nostres malalties, i havia pres damunt seu els nostres dolors.»

Senyor, és ben bé per a vós l'hora del poder de les tenebres. Que també nosaltres des de l'abisme clamem amb confiança al pare: Aparteu de mi aquest calze, però que no es faci la meua voluntat sinó la vostra.

Com la creu és tan pesada,
defallit cau novament;
cau Jesús cada vegada
que jo trenco un manament.

Vuitena estació: El Cirineu ajuda a Jesús a portar la creu

Llegim en sant Lluc:

«El seguia una gran gentada del poble, i també moltes dones endolades, que el planyien. Jesús es girà cap a elles i els digué: "Dones de Jerusalem, no ploreu per mi: ploreu per vosaltres i pels vostres fills... Perquè, si a un arbre verd fan això, què serà de l'arbre sec?»

Senyor, que tampoc nosaltres, amb aquest exercici del viacrucis, ens planyem nomé de vós, sinó que pensem sobretot en nosaltres, que som responsables de tant pecats personals, i que d'alguna manera contribuïm així a augmentar el mal del món.

Jesús a plorar convida
a les filles de Judà;
si ploro ma mala vida,
Jesús em consolarà.

Novena estació: Jesús cau per tercera vegada a terra

El profeta Isaïes veié el Servent de Déu així:

«Fet pols per les nostres culpes, complia la pena que ens torna la pau, i les seves ferides ens curaven. El Senyor li infligia la pena que tots nosaltres havíem merescut. Quan era maltractat ell s'humiliava i no obria la boca; com els

anyells portats a matar, o les ovelles mentre les esquilen, ell callava.»

Senyor, que no siguin inútils tants sofriments. I feu que, fins i tot la nostra humiliació, en ofendre-us repetidament, serveixi per a apropar-nos més a vós.

Jesús, tercera vegada,
sense forces ha caigut;
ai, que cara l'ha pagada
ma obstinada ingratitud.

Desena estació: Despullen Jesús i li donen a beure fel i vinagre

Llegim en sant Joan:

«Els soldats, quan hagueren crucificat Jesús, recolliren el seu mantell i en feren quatre parts, una per a cada soldat. quedava la túnica, que era sense costura, teixida d'una peça de dalt a baix. I es digueren entre ells: "No l'esquincem; sortegem-la a veure a qui toca." S'havia de complir allò que diu l'Escriptura: "Es reparteixen entre ells els meus vestits, es juguen als daus la meva roba".»

Senyor, el vostre deseiximent és total. sou la víctima puríssima disposada per a la immolació. Que tots nosaltres sapiguem despullar-nos de tot allò que sigui impediment per a la vostra glòria.

Arrenquen les vestidures
a l'Angel immaculat;
oh faltes meves impures,
vosaltres l'heu despullat.

Onzena estació: Jesús és clavat en creu

Escriu sant Lluç:

«Quan arribaren a l'indret anomenat Gòlgota, el crucificaren juntament amb els criminals, un a la dreta i un altre a l'esquerra. Jesús deia: "Pare, perdoneu-los, que no saben el que fan".»

Senyor, ara que sou enlairat en l'arbre de la creu, atraieu totes les coses cap a vós. en consumir així el vostre sacrifici, glorifiqueu perfectament el Pare, i a tots nosaltres, Senyor, ens atorgueu la vida. Que sapiguem també oferir-la, juntament amb vós, per a lloança vostra i per la vida del món.

Amb furientes martellades
és Jesús clavat en creu;
jo sóc qui les hi ha donades
amb mes ofenses a Déu.

Dotzena estació: Jesús mor en la creu

Ens conta l'evangelista sant Marc:

«Arribat el migdia s'estengué per tota la terra una fosca fins a mitja tarda. I a mitja tarda Jesús cridà amb tota la força: "Elohí, elohí, lemà sabactani?" Que traduït vol dir: "Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?" Alguns dels qui eren allí deien: "Mireu com crida Elies". Un corregué, xopà de vinagre una esponja, la posà al capdamunt d'una canya perquè begués, i deia: "Deixeu, a veure si ve Elies a desclavar-lo". Jesús llançà un gran crit i expirà.»

(En aquesta estació, després de la lectura, en comptes de pregària es fa silenci)

Després de llarga agonia
el bon Jesús ha expirat.
Davant seu no ploraria
el gran crim d'haver pecat?

Tretzena estació: Jesús és davallat de la creu

Escriu sant Joan:

«Vora la creu de Jesús hi havia la seva mare i la germana de la seva mare, Maria, la dona de Cleofàs, i Maria Magdalena... Josep d'Arimatea, que era dels

seguidors de Jesús, però d'amagat per por dels jueus, demanà a Pilat l'autorització per endur-se'n el cos. Pilat ho permeté. Josep hi anà i tragué el cos de la creu.»

Senyor, vós reposàreu mort en braços de la vostra Mare. Oh Verge i Mare nostra, Maria, acolliu-nos també en el vostre si, protegiu-nos, intercediu per nosaltres, ara i en l'hora de la nostra mort.

Rep Maria amb amargura
el cos de son Fill diví;
amb una vida tan impura
jo he sigut el seu botxí.

Catorzena estació: Jesús és col·locat en el sepulcre

Llegim en sant Marc:

«Ja cap al tard, com que era divendres, a punt de començar el repòs del dissabte, Josep d'Arimatea, membre honorable del sanedrí, que esperava també el regne de Déu, va atrevir-se a anar a trobar Pilat i a demanar-li el cos de Jesús. Pilat s'estranyà que fos mort. Cridà el centurió per informar-se'n, i un cop ho sabé per ell, donà el cos a Josep. Josep comprà un llençol, desclavà Jesús, l'amortallà amb el llençol i el posà en un sepulcre tallat a la roca. Després féu rodolar una gran pedra per tancar l'entrada del sepulcre. Maria Magdalena i Maria de Josep miraven on l'enterraven.»

Senyor, si el gra de blat no fos colgat a terra no podria pas néixer la nova espiga. Feu que en el buit, la foscor i el silenci de les nostres proves s'afermi més la nostra esperança en vós.

Dins el sepulcre reposa
el cos de mon Salvador;
agraït damunt la llosa
voldria morir d'amor.

Quinzena estació: Jesús, el crucificat, ressuscità

Escriu sant Marc:

«L'àngel del Senyor digué a les dones: "No tingueu por, vosaltres. Sé que busqueu Jesús, el crucificat. No hi és aquí. Ha ressuscitat tal com ho havia predit. Veniu a veure el lloc on havia estat posat, i aneu de seguida a dir als deixebles: "Ha ressuscitat d'entre els morts i anirà davant vostre a Galilea; allà el veureu".»

Senyor, que la força de la vostra resurrecció aparti de nosaltres tota por i ens enforteixi en el nostre testimoniatge quotidià de l'Evangelí.

Oració final

Senyor, feu davallar una abundosa benedicció sobre el vostre poble, que ha commemorat la mort del vostre Fill, amb la plena esperança de la resurrecció. concediu-li el perdó, doneu-li el consol, augmenteu-li la fe, assegureu-li l'eterna redempció. Per Crist Senyor nostre.

Amén.